

[Finansministeren.]

forkert ikke at nævne det, og det nævner jeg også gerne — og det er jo altid behageligt, især for de store indtægter, som — hvad flere ordførere også har været inde på — ville få mest ud af de skatteforslag, som fremskridtspartiet har stillet.

Men skattelettelsen skal jo betales gennem nedskæringer og efter fremskridtspartiets forslag med nedskæringer, som er en halv gang større end de skattelettelser, man tilbyder. Resultatet ville blive et Danmark, som på afgørende punkter vil være noget helt andet end det, vi kender. Jeg skal med nogle eksempler forsøge at illustrere de fremskridt, som fremskridtspartiet har tiltænkt os.

Over for den øvrige verden ville vi blive et isoleret samfund uden direkte kontakter til andre lande og internationale institutioner, uden bistand til erhvervslivets eksportfremstød eller til den danske turist i udlandet og uden medindflydelse ved beslutninger af stor betydning for vores eget land. Som det eneste af vestens industrilandene ville vi undlade at yde nogen form for statslig bistand til den fattige verden. Vi ville begå en række folkeretsbrud ved unddragelse af internationale forpligtelser. Vi ville simpelt hen blive udstødt af det internationale samfund som usolidariske.

Her i landet ville forslagernes gennemførelse få virkninger, der også kun kan betegnes som usolidariske. Jeg skal sige lidt om bagsiden af den medalje — som jeg i øvrigt er enig med hr. Poul Dam i ikke findes — bagsiden af fremskridtspartiets forslag, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke kunne få øje på.

En række sociale ordninger ville falde bort: børnetilskud, ungdomsydelse, daginstitutionstilskud, enkepension, og invalidepensionsordningen ville blive forringet. Boligstøtten til den mindrebedemlede del af befolkningen ville forsvinde. Der ville ske drastiske forringelser inden for hele uddannelsesområdet med uoverskuelige konsekvenser for samfundets uddannelsesniveau. Væsentlige dele af kulturlivet ville visne hen. Støtten til ophjælpning af erhvervslivet i egnsudviklingsområder ville forsvinde. Landdistrikterne ville få en stærkt forringet trafikbetjening, og de breve, som hr. Poul Dam i sit mæreridt om fremskridtsvisio-

nerne forestillede sig han ville få, forudsætter, at hr. Poul Dam bor i et bysamfund, for postbesørgelsen uden for byerne ville i nogle egne være bragt til ophør og andre steder være formindsket til et minimum.

På Grønland ville udviklingen blive skruet årtier tilbage på alle samfundslivets områder. Det gælder boligforhold, det gælder erhvervsliv, det gælder skolevæsen, det gælder sygehusvæsen, og det gælder socialvæsen. Og som hr. Lysholt Hansen allerede har været inde på, vil det økonomiske grundlag for folkekirkens beståen forsvinde.

Alt dette og langt, langt mere vil være betalingen for fremskridtspartiets skattelettelser. Der er for mig ingen som helst tvivl om, at langt den største del af befolkningen vil synes, at denne pris er urimelig høj, og at de ikke vil betale den. Fremskridtspartiets Danmark er isolationens, er egoismens, er ulighedens, er fordummelsens og snøversynets Danmark. Jeg behøver ikke at sige, vi er imod det.

Om de ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti — og hr. Hagen Hagensen vil sikkert ikke have noget imod, at det er lidt af et antiklimaks — skal jeg kun sige, at de naturligvis er udtryk for stor sparevilje, men ikke for en tilsvarende spareevne. Mange af forslagene er gamle kendinge, som der har været særdeles gode grunde til at afvise ved tidligere spareforhandlinger, og samtidig betyder forslagene en så drastisk ændring af de hidtidige budgetter, at en gennemførelse i finansåret 1976-77 i de allerfleste tilfælde må betragtes som ganske urealistisk.

Om ændringsforslagene fra socialistisk folkeparti skal jeg indskrænke mig til at sige, at de dels omfatter de sædvanlige forslag om forsvaret og om EF — og på disse områder er vi jo principielt uenige — dels indeholder en række forbedringer inden for det sociale område, hvor regeringen naturligvis godt kan nære sympati for tanken om forhøjelse af ydelserne både til de unge, til de arbejdsløse og til pensionisterne og om yderligere midler til fremme af beskæftigelsen, men hvor de foreslåede beløb er af en sådan størrelsesorden, at de må karakteriseres som både politisk og økonomisk ønsketænkning. Jeg mener, at vi med de af regeringen stillede ændringsforslag tilvejebringer en sådan forbedring af den sociale standard,